

РЕШЕНИЕ

№ 31584

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5355** по описа за **2026** година докладвано от съдия Лилия Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 208 и сл. от АПК](#) вр. [чл. 63в от ЗАНН](#).

Образувано е по касационна жалба вх. № 108610/06.04.2026г на Н. И. И., ЕГН [ЕГН] чрез адв. А. Д. против Решение № 893/12.03.2026г по нахд № 17909/25 г на СРС, НО, 8-ми състав, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 10786193, издаден от СДВР на касатора на осн. [чл. 189, ал. 4](#) вр. [чл. 182, ал. 2, т. 3 от ЗДвП](#), за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, като е наложено адм. наказание "глоба" в размер на 100 лева.

В касационната жалба се твърди, че Решението е недопустимо, тъй като СДВР не може да бъде административно наказващ орган по смисъла на ЗАНН, т.е. участието на надлежна страна в съдебния процес обуславя недопустимост на съдебния процес и постановеното решение винаги е процесуално недопустимо. Същото е недопустимо и предвид липсата на съдебен акт за надлежно конституиране на страните в съдебния процес по обжалването на ел.фиш пред СРС. На следващо място касаторът твърди, че решението е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в липса на произнасяне по молбата му от 10.03.2026г за отлагане на делото, в която е формулирал и редица доказателствени искания, по които няма произнасяне от СРС. Излага подробни аргументи за неправилност на решението и се моли за отмяната му и връщане на делото за ново произнасяне. Претендира присъждане на разноски в размер на 1000 лева, като не прилага доказателства за реалното им извършване. Аргументите са доразвити в молба-становище, депозирана на 16.06.2026г, съгласно която съществено нарушение на процесуалните правила се явява неспазване изискванията за дигитализация и сканиране на делото

в ЕПЕП и отказът на районния съд да уважи доказателствените искания, формулирани преди съдебното заседание пред СРС с молба от 10.03.2026г, проведено на 11.03.2026г.

Ответникът СДВР не се представлява в съдебно заседание.

Прокурорът от СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на [АПК](#), от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по [чл. 63, ал. 1 от ЗАНН](#), поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и материалната законосъобразност на въззивното решение касационният състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС процесуални нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/в случая се твърдят процесуални нарушения по събирането и цененето на доказателствата/.

Касационният състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Н. И. чрез адв.Д., допустима жалба. Не се споделят възраженията на касатор, че съдебното решение е недопустимо, тъй като е конституиран ненадлежен ответник, както и че липсва съдебен акт за надлежно конституиране на страните от СРС по обжалването на електронния фиш. Съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Т.е. при издаден ел.фиш за налагане на глоба, установено с автоматизирано техническо средство или система от СДВР, то правилно е конституиран като ответник именно СДВР в качеството му на административна структура в системата на Министерство на вътрешните работи, който се явява административно наказващ орган по смисъла на ЗАНН. Неоснователни са твърденията на касатора, че съдебното решение на СРС е процесуално недопустимо, тъй като липсва съдебен акт за надлежно конституиране на страните. С Разпореждане рег.№15754/17.12.2025г. на СРС 8-ми състав съдът е приел, че са налице предпоставки за разглеждане на делото в открито съдебно заседание, поради което и делото е насрочено в о.с.з на 11.03.2026г от 09:20ч, за която дата са били своевременно призовани страните по делото, видно от приложения списък на призованите лица по делото.

Настоящият касационен състав намира решението за процесуално незаконосъобразно, по следните съображения:

СРС се е произнесъл, без да докладва и да се произнесе, респ. без да уважи нито едно от доказателствени искания на наказаното лице. Същите са формулирани в молба вх. №74915/10.03.2026г на пълномощник на жалбоподател /един ден преди насроченото съдебно заседание/, като видно от отбелязването върху нея същата е за насрочено на 11.03.2026г в 09:20часа съдебно заседание. В проведеното на 11.03.2026г, обективизирано в Протокол от публично съдебно заседание от 11 март 2026г. СРС не е докладвал молбата с формулираните с нея

доказателствени искания, нито се е произнесъл по доказателствените искания. Отделно от горното със същата молба е формулирано искане да не се дава ход на делото, тъй като са налице процесуални пречки за това, по които липсва произнасяне.

Според настоящия състав е допуснато съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК с оглед игнориране на принципите на чл. 14 и чл. 18 от НПК, довели до нарушаване на правото на защита на наказаното лице. В случая актът на въззивния съд се основава единствено на приложените от административнонаказващ орган писмени доказателства и липсва произнасяне по относимостта и допустимостта на доказателствените искания на жалбоподателя.

В конкретната хипотеза съдебното решение на СРС подлежи на касационен контрол по реда на АПК, като касационната инстанция следва да провери съдебния акт въз основа на фактите, приети за установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение - чл. 220 АПК. И тъй като касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали, тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. С оглед горното неизяснената фактическа обстановка предвид липсата на произнасяне по молбата и формулираните в нея доказателствените искания на жалбоподател пречат за касационната инстанция да осъществи контрол за правилност на съдебното решение, което съставлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК вр. ал. 3, т. 1 от същия кодекс - нарушението е довело до засягане на правото на защита, което налага отмяната на съдебното решение.

Касационната инстанция не е съдебна инстанция, която непосредствено събира, проверява и анализира доказателствените материали. Затова тя не може да установява нови фактически положения, различни от включените в предмета на доказване факти и обстоятелства, приети за установени от въззивната инстанция. Касационният съд само контролира правилното приложение на материалния и процесуалния закон, поради което не може да подменя вътрешното убеждение на инстанциите по същество, на които е възложено да обсъждат резултатите от проведеното съдебно следствие.

Поради това делото следва да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС, който да установи правилно фактическата обстановка, като се аргументира кои доказателствени искания допуска и кои не, и дали същите са относими към спора, предмет на делото и респ. тогава да прецени дали е налице нарушение на ЗДвП.

В този смисъл касационната жалба е основателна.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 229, ал. 3 АПК.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 893/12.03.26 г по нахд № 17909/25 г на СРС, НО, 8-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: